

PALÁST

A SZENTLÉLEK VEZESSEN MINKET A MEGTÉRÉS IGAZ ÚTJÁN, HOGY ÚJRA FELFEDEZZÜK ISTEN SZAVÁNAK AJÁNDÉKÁT. (Ferenc pápa)

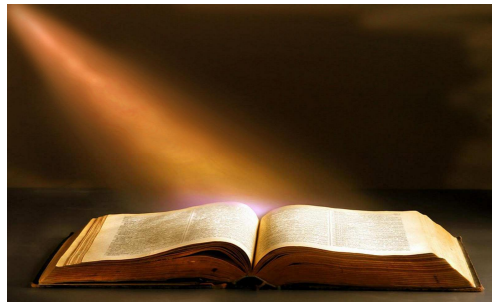

ISTEN SZAVÁT MEGHALLANI ÉS ÁTADNI

Tavalyi szentföldi zarándoklatunk résztvevői számára bizonyára még mindig felejthetetlen emlék a betlehemi születés bazilika alatti barlangrendszer, melynek egyik barlangjában a hagyomány szerint Szent Jeromos latinra fordította a héber-görög Bibliát. Az ő ünnepéhez kötődően egyházunk szeptember utolsó vasárnapján a Szentírást állítja figyelmünk középpontjába.

Az Ó- és Újszövetségből álló Biblia sokkal több, mint csupán szent szövegek vagy kitüntetett jelentőségű vallási könyvek gyűjteménye. Sugalmazott szent irat, „Isten lehelte írás” (2Tim 3,16). Tabernákulumként őrzi Krisztus jelenlétét, és lehetővé teszi, hogy találkozzunk vele. Szavai ugyan „csak” közvetítenek, de általuk közvetlen kapcsolatba kerülünk Isten élő Igéjével, Jézus Krisztussal.

Nem árt azonban újra és újra tudatosítanunk, hogy a Biblia az egyház könyveként jutott és jut el hozzánk, vagyis az eredetileg egymástól függetlenül létrejött töredékeket a keresztény közösség összegyűjtötte, s egységes egészet alakított ki belőlük. Nagyrészt annak alapján sikerült kijelölni a valóban sugalmazott könyvek csoportját, hogy mely írásokat olvasták fel az egyház liturgikus összejövetelein. Tehát mindig is a liturgia keretében végzett közösségi imádság volt a Biblia olvasásának természetes közege és ma is így kellene lennie. Vagyis a különböző liturgikus ünnepeken mindig maximális figyelemmel és fegyellemmel

hallgassuk meg a szentírási részeket, valóban úgy, mintha maga Krisztus szólna hozzánk!

Ezért a Biblia otthoni lapozgatásán, hirtelen felütésén vagy akár *A mi Bibliánk* másolásán túl sokkal mélyrehatóbb és fontosabb feladatunk is van: próbáljuk mindig „szemlélődve”, hittel, az imádság légkörében, tisztelettel és szeretettel olvasni, hallgatni és meghallani, mert csak így nyilvánítja ki azt a misztériumot, melyről tanúságot tesz. A reformáció évében pedig különösen is fontos tudatosítanunk egy másik igazságot, amit Luther mindig is hangsúlyozott: a Szentírás szava legfőképpen akkor válik hatékonyan Isten igéjévé (evangéliumává, örömhírévé), amikor az istentisztelet, prédikáció és a tanítás keretében hirdetjük. Az át- imádkozott és hirdetett Ige egységének megélése egy egész életen át tartó meghívás és feladat mindannyiunk számára!

Elmélkedve találjuk meg tehát mindig aktuális, itt és most ránk vonatkozó üzenetét, váltsuk azt tettekre, valamint tudatos és hiteles hirdetői is legyünk szavainkkal, tetteinkkel, de leginkább életünk példájával. Ehhez pedig sose feledjük Szent Jeromos szavait: „*Mindaz, amit a Szentírásban olvasunk, fénylik és ragyog külső kérgében is, de édesebb belső tartalma. Aki diót akar enni, fel kell a héját törnie.*”

Zoltán atya

Ha igaz is, hogy néha mi, keresztények helytelenül értelmeztük a Szentírást, ma határozottan el kell utasítanunk azt, hogy a többi teremtmények feletti abszolút uralkodásra lehessen következtetni abból, hogy az ember Isten képére teremtett és azt a megbízatást kapta, hogy uralkodjon a földön. Fontos, hogy a bibliai szövegeket a hozzájuk tartozó szövegösszefüggésben, megfelelő értelmezéssel olvassuk, és arra is emlékezzünk, hogy a világ kertjét művelni és őrizni kaptunk meghívást (vö. Ter 2,15). Mert végeredményben „az Úr a föld” (Zsolt 24,1), „és minden, ami rajta van” (MTörv10,14), „ti csak jövevények és vendégek vagytok nálam” (Lev 25,23)

(Ferenc pápa: Áldott légy 67.)

LISIEUX-I KIS SZENT TERÉZ „KIS ÚTJA”

A Gyermeke Jézusról nevezett Szent Teréz korunk egyik legismertebb szentje. X. Piusz pápa a „modern idők legnagyobb szentjének” nevezte. II. János Pál pápa pedig egyháztanítói címmel illette. A világ különböző pontján ismerik, szeretik, tisztelik. De vajon miben áll ennek a törékeny 24 éves fiatal francia apácának a nagysága?

Egy mélyen vallásos család kilencedik gyermekeként látta meg a napvilágot. Gyermekként, 4 évesen elveszíti édesanyját. Kicsiny korától a kolostori életre vágyott, amit küzdelmek árán még a pápánál is járt, hogy fiatal kora ellenére bekerüljön a karmelita rendbe-kijárt. Végül 15 évesen magára ölthette a szerzetesi ruhát. Rövid földi életében sok testi baj és lelki szenvedés kínozta: korai betegsége a tüdőbaj fájdalmai, édesanyja majd édesapja elvesztése, a rendházélljárói szigorúsága, hitellenes kísértései. A fájdalmakat, nehézségeket, bántásokat szótlanul panasz nélkül tűrte. Szentnek készült, de alázatosan vallotta, hogy ő nagyon kicsi a szentek mellett. Azonban a tökéletesség útján akart járni ezt ő maga „kis út”-nak nevezte el, amit a környezetének is meg akart tanítani.

Mit jelent ez a „kis út”? Teréz így határozta meg: **egyszerű, önátadás Istennek.** Önéletrajzában így ír erről: „Ez az út a kicsi gyermek ráhagyatkozása, aki félelem nélkül alszik el Atyjának karjaiban. – Kisgyermeknek lenni a Jóisten előtt azt jelenti, hogy elismerjük semmisségünket, mindent az Istentől várunk, mint ahogy a kicsi gyermek is mindent apjától vár. Azt jelenti, semmiért nem nyugtalanokodunk... Kicsinynek lenni még azt is jelenti, hogy erényeinket nem tekintjük saját erőnköből fakadónak, ha-

nem felismerjük, hogy a Jóisten kincse, amit kisgyermek kezébe ad, hogy használja fel, amikor szükségét érzi... Végül azt is jelenti, hogy nem csüggedünk el hibáink miatt, mert a gyerekek is gyakran elesnek, de túl kicsik ahhoz, hogy bajt okozzanak.”

A kis út nem, más, mint a hétköznapi apró jótettek, imádságok, önfeláldozás, a mindennapi hűség útját járva egészen közel jutni Istenhez. A kis út a felebarát szeretete, különösen azé, aki mellettünk él, akit a legnehezebb szeretni. Minden időben, minden helyen, minden körülmények között igyekezni azt tenni, amit Isten a szeretet parancsában vár tőlünk. Ez a kis út, mindenkit buzdít, hogy saját adottságait, körülményeit felhasználva kell életszentségre eljutni. Teréz mutatta kis út mindenkinek a saját útja, reményteli biztatás, hogy kicsinységünk, gyöngeségünk ellenére mi is szentek lehetünk. Az Istenhez vezető kis úton a szentség nem valami rendkívüli dolog, hanem saját hivatásunk és a Gondviselés által kijelölt feladataink megvalósulása.

„Mennyrszágomat azzal fogom tölteni, hogy jót teszek a földön- mondta Teréz nem sokkal halála előtt- Meglátjátok, olyan lesz, mint egy rózsasző. Jóisten mindent meg fog tenni, amit akarok, hiszen én soha nem tettem az Ő akarata ellenére. Igen, én rózsaszőt fogok hullatni az emberekre” És valóban, a hozzá intézett imák meghallgatásra találhatnak, számol be sok tanúságtévő. Bátran kérjük mi is az ő segítő közbenjárását! Gyermeke Jézusról nevezett Szent Teréz, könyörögj érettünk!

-hvgy-

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

OKTÓBER SZENTJE: KARTHAUZI SZENT BRÚNÓ ÜNNEPE: OKTÓBER 6.

LEGENDA

Brúnó, 1030 körül született Kölnben, nemesi családban. Iskolás kort elérve szülővárosában kezdte meg tanulmányait egy káptalani iskolában, majd Reimsben fejezte be. Pappá szentelése után, a reimsi katedrális kanonokja és a káptalani iskola tanára lett. 1075-ben kancellárrá nevezték ki.

Brúnót nagyon szerették tanítványai, köztük a későbbi II. Orbán pápa is. Rendszeresen megünnepelték előadásai után. Őt azonban sem fényes állása, sem a szellemi élet örömei nem elégitették ki. Amikor felkínálták neki a püspökséget, nem fogadta el. Ennek az magyarázata, hogy fogadalmat tett, hogy elhagyja a világot, és a szegény Krisztust fogja követni. A latin egyházban a „Krisztus szegényei” elnevezés számos remete és remetecsoport megjelölésére szolgált. Ezek a remeték visszavonultak a világtól. Rendszerint erdőben éltek magányban, vezeklésben és szegénységben. Brúnó is erre készült. Először a langres-i egyházmegyében lévő Séche-Fontain-ba ment egy erdőbe, és ott egy kis remeteséget épített fel magának.

1084 tavaszán továbbvándorolt, és Chartreuse rengetegében telepedett le. A hely, ahol élt szerzetestestvéreivel, egy 1175 méter magasságban fekvő, hideg és nedves éghajlatú völgy volt, magas, zordon hegyekkel körülvéve. A karthauziak - nevüket Chartreuse-ről vették. Itt éltek csendes magányban, elrejtve a világ elől. Brúnó nem gondolt arra, hogy szerzetesrendet alapítson, ő csak a nagy, szent remeték hagyományát kívánta követni.

1090-ben II. Orbán pápa magához hívatta egykori mesterét és ezzel véget ért a barátok zavartalan élete. A pápa azt kívánta,

hogy Brúnó tanácsadóként álljon mellette. Sajnos el kellett hagynia társait Chartreuse-ben, de a szerzetesi élet szeretetét magával vitte. Rómában rövidesen könyörögni kezdett a pápának, hogy engedje vissza őt Chartreuse-be, vagy legalább adjon lehetőséget, hogy Rómában remeteséget alapítson. II. Orbán pápa, kérésének eleget téve rendelkezésére bocsátotta a város egy csendes területét, ahol Brúnó megkísérelte a szerzeteséletet, ám hamarosan a pápával együtt menekülnie kellett dél felé, mert az ellenpápa hívei az életüket veszélyeztették.

Dél-Itália akkortájt normann fennhatóság alatt állt. A pápa a káptalannal meg akarta választani Brúnót püspöknek, de ezúttal is visszautasította őket, azzal az indoklással, hogy adottságai és hivatása nem az egyházkormányzatra, hanem a remeteségre szólnak. Ismét kérlelni kezdte a pápát, hogy engedje el a hegyek közé szerzetesnek. Most megkapta az engedélyt a távozásra, és a squillacei egyházmegye területén megépítette a Santa Maria della Torre nevű karthauzi remeteséget.

Itt is halt meg 1101. október 6-án. A XII. század krónikái és a kortársai tanúsága szerint korának egyik legjelentősebb személyisége és szentje volt; „igen mély szívű ember” – ahogy egy karthauzi, Guigo jellemezte –, aki a szemlélődő életet mindennél többre tartotta. Ünnepe október 6-i dátummal 1623-ban vették fel a római naptárba.

Ima: *Istenünk, ki Szent Brúnót meghívtad, hogy a magányban szolgáljon neked, kérünk, az ő közbenjárására engedd, hogy a világ forgatagában mindenkor nálad keressünk nyugalmat!*

Szalainé Bálint Rózsa

**KOSZTOLÁNYI DEZSŐ:
BOLDOG, SZOMORÚ DAL**

Van már kenyérem, borom is van,
van gyermekem és feleségem.
Szívem minek is szomorítsam?
Van mindig elég eleségem.
Van kertem, a kertre rogyó fák
suttogva hajolnak utamra,
és benn a dió, mogyoró, mák
terhétől öregbül a kamra.
Van egyszerű, jó takaróm is,
telefonom, úti bőröndöm,
van jó-szívű jót-akaróm is,
s nem kell kegyekért könyörögnöm.
Nem többet az egykori köd-kép,
részegje a ködnek, a könnynek,
ha néha magam köszönök még,
már sokszor előre köszönnek.
Van villanyom, izzik a villany,
tárcám van igaz színezüstből,
tollam, ceruzám vigan illan,
szájamban öreg pipa füstöl.
Fürdő van, üdíteni testem,
langy téa beteg idegeimnek,
ha járok a bús Budapesten,
nem tudnak egész idegennek.
Mit eldalolok, az a bánat
könyvekbe borít nem egy orcát,
és énekes ifjú fiának
vall engem a vén Magyarország.
De néha megállok az éjen,
gyötrődve, halálba hanyatlón,
úgy ásom a kincset a mélyen,
a kincset, a régít, a padlón,
mint lázbeteg, aki föleszmél,
álmát hüvelyezve, zavartan,
kezem kotorászva keresgél,
hogy jaj, valaha mit akartam.
Mert nincs meg a kincs, mire vágytam,
a kincs, amiért porig égtem.
Itthon vagyok itt e világban,
s már nem vagyok otthon az égben.

és esszéket is alkotott: talán sokan tudjuk, hogy a tíz legszebb szót is meghatározta.

Most két ok miatt esett a választásom Kosztolányira. Egyrészt azért, mert a Boldogasszony Iskolanővérek augusztusi vajdasági nevelési konferenciáján egy igazi szakértő, Bogdán József atya előadását hallhattam Kosztolányi életéről és még friss az emlék; másrészt pedig Kosztolányi olyan számomra kedves verseket írt, amiket régóta nagyon szeretek. Például *A szegény kisgyermek panaszaival* c. kötete egy-egy versének lüktető ritmusa (*Mint aki a sínek közé esett, Azon az éjjel*), esetenként tragikumuma (*A játék*) mélyen benne van a lelkemben. Ahogyan a *Halotti beszéd* (1933) is, amit betegsége, a rák diagnosztizálása idején írt. De ilyen kedves költemény a *Boldog, szomorú dal* (1917) is, ami jól illik a közelgő színes, őszi hangulathoz.

Kevés olyan lírikust ismerünk, aki nem a szomorú, búsongó lemondást-elmúlást látja az ősz közeledtében, hanem a gazdagságot, a betakarítás bőségét. De talán az egyetlen olyan Koszto-

**Kosztolányi színes
tintái
A Boldog, szomorú
dal c. vers
„margójára”**

Kosztolányi „sokszínű” irodalmár, rendkívül szerethető alkotó. Aki a regények világát kedveli, kiváló választás, hiszen az olyan mély, elfojtott érzelmeket ki mondhatja a t-l-a-nul, mégis érthetően feltáró pszichológiai háttér, mint az Édes Annában, ritka a 20. század magyar irodalmában. Talán ezért érettségi tétel és közkedvelt mű az érettségizők körében.

Kosztolányi persze nem „egykönyvű” szerző, hiszen évente jelentek meg regényei (*Nero, a véres költő* – 1922, *Pacsirta* – *Aranyársarkány* – 1925, *Édes Anna* – 1926), emellett többkötetnyi verset írt: 1910-ben költőként tűnt fel először *A szegény kisgyermek panaszaival*. Dolgozott hírlapíróként, szerkesztett novellagyűjteményt (legismertebb: *Esti Kornél* – 1933) készített műfordításokat (*Modern költők* – 1913, *Idegen költők* – 1947)

lányi, aki az arany középúton jár – már a cím paradoxonja (állandóan) is sugallja: a boldogság mellett ott a szomorúság. Ezzel a remekművel kezdődik a *Kenyér és bor* (1920) c. verskötet, s nyitányként egy 32 éves fiatal poeta létösszegző költeményét olvashatjuk.

„Van már kenyérem, borom is van,
van gyermekem és feleségem.
Szívem minek is szomorítsam?
Van mindig elég eleségem.”

A vers kezdeti sorai nyugodt, békés életről tanúskodnak, Berzsenyi „boldog megelégedettségét” (Osztályrészem) sugallják. Számunkra a kenyér és a bor Krisztus megváltásának szimbólumai, de itt az egyszerű, hétköznapi élet kiindulópontjai, ami a vers megírásakor, 1917-ben, az első világháború idején mást jelenthetett, mint a 21. század társadalmában. Ahogyan a következő, bőségre utaló négy sor is:

„Van kertem, a kertre rogyó fák
suttogva hajolnak utamra,
és benn a dió, mogyoró, mák
Terhétül öregbül a kamra.”

A világháború idején különösen nagy értéke lehet a családnak (feleség, gyerek), amiről gondoskodni kell, az otthonnak (itt a kert szimbolizálja – a vers végén az ’itthon’ utal erre). Emellett sok apróságnak tűnő, mindennapi tárgyat sorol fel: például a telefon egy vajdasági gyökerekkel rendelkező pestivé lett ember számára a kapcsolattartás legfontosabb eszköze, ahogyan a bőrönd az úton levésre utalhat, nem anyagi értéke miatt fontos.

Fontosak a kapcsolatai: jót-akarók segítik, (el)ismertségre tett szert, megbecsülik, tisztelik – ez kiderül a sorokból. Van munkája, ihlete – ehhez egy adoma, hogy épp tőle maradt fenn az örökérvényű igazság: a legjobb múzsa a határidő (lapzárt). Lelki egészsége megvan, testi egészségét a tea és a gyógyfürdő őrzi. Az első 24 sor tehát egy leltár.

Ezt követi 4 sor, ami átvezetésnek tekinthető: „Mit eldalolok, az a bánat” (az eddigi daktilusi sorokat anapestuszi sorok váltják), és utána jön 12 sorban a hiányérzet feltárása. Az éj magányában derül ki, hogy a „kincs” hiányzik: „És s Föld között búshazátlanul” (Ady: Az Illés szekeren) sodródik, mert a kiegyensúlyozott polgári életet választotta a egy másik lét, talán az örökkévalóság helyett. Gyönyörű, ahogy egymásba zeng a ’kincs’ és a ’nincs’, ahogyan a vers zeneisége is egyedülálló. A vidám tartalmú első sorok ereszkedő, a komorabb utolsó 16 sor emelkedő dallamú. Ez teszi színesebbé az alkotást.

Zárszóként egy apróság: Kosztolányi híres ars poeticája a *Mostan színes tintákról álmodom*. A vajdasági továbbképzésen megnezhettük a művész híres zöld tintáját, amivel minden regényét és versét is írta. Ahogyan a színes tinták képzete az írás boldogító mámorával kapcsolódnak egybe, úgy a színek pedig ezerféle hangulatot és érzelmet sugallnak műveiben.

Mészáros Ildikó

**A kis Kosztolányi Dezső
édesanyja karján
(Bogdán József atya
gyűjteményéből)**

A REFORMÁCIÓ KINCSEIRŐL – MAKÓN

Előadást tartott a Koronában Laurinyecz Mihály, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Teológiai Kara professzora. Az „Amit a katolikusság kapott a reformációtól” című értekezés a makói Egyházak Éve programsorozat része volt.

– A történelmi egyházak számára ez egy kiváló lehetőség, hogy megismerjük egymást – méltatta az Egyházak Éve program jelentőségét Pálfai Zoltán római katolikus plébános, aki a szeptemberi eseményre volt tanárát, szülővárosa, Orosháza egykori plébánosát hívta meg előadóként.

Az értekezés az „Amit a katolikusság kapott a reformációtól” címet viselte. Laurinyecz Mihály professzor szerint a reformáció ünnepe lehetőséget ad arra, hogy átgondoljuk azt, hogyan tekintünk egymásra.

– Jó, ha tudjuk, hogy valamikor ezért kiközösítés járt. Ez még most sincs visszavonva, de már többször, több oldalról kölcsönösen megtörténtek a bocsánatkérések. Közös teológiai kutatások,

egységtörekvések már vannak – mondta. Azonban felhívta a figyelmet arra, hogy addig igazi belső találkozás nem lehetséges, amíg nem ismerjük fel, hogy mi az, amit a másiktól kaptunk.

A reformációtól származó kincsek közül kiemelte az üdvösségről elfogadott nyilatkozatot, a lényegre koncentrálás elvét, a Szentírás nagybecsülését és annak megismertetését a hívő néppel, valamint a nyomtatott teológiai írások megjelenítését. Beszélt a népnyelvű liturgia jelentőségéről, az új, vallásos irodalmi műfajok megjelenéséről és többek között a disputa módszeréről is a téma jelentőségének kapcsán. Előadásának végén ugyanakkor hangsúlyozta, a másik embertől nem csak ajándékot kaphatunk, de ő maga legyen ajándék a számunkra.

Szabó Anita

MAKÓI MESTEREK KEZE MUNKÁJA AZ ÚJ TEMPLOMAJTÓ

Szűcs Gábor asztalos, Nagy György festő és Kakuja János lakatos munkáját dicséri a makói Szent István Király Plébániatemplom új kapuja. A vasárnapi szent-

misén Pálfai Zoltán atya nem csak a bejáratot, de a tanév elején az iskolatáskákat is megáldotta.

Három makói mester, Szűcs Gábor asztalos, Nagy György festő és Kakuja János lakatos közös munkájának eredményeként megújult a Szent István Király Plébániatemplom kapuja.

– Az előző ajtó nagyjából 100-120 éves volt már és az állapota mindenképpen indokoltta tette a cseréjét. A műemlékvédelmi előírásoknak megfelelően történt a bejárat rekonstrukciója zalai tölgyfából, a régi vasalatok felújításával – árulta el Pálfai Zoltán plébános. A munkálatok másfél millió forintos költségét az egyházközség saját forrásból és a hívek adományaiából fedezte. Ez az összeg már tartalmazza a templom két oldalsó ajtájának anyagárát is.

A ma délelőtti szentmisén nem csak az új, sötétbarna színű ajtó megáldására került sor, hanem iskolatáskákéra is. – Ezzel kérjük a Jóisten vezetését a gyermekek tanulmányaira. E mellé mindenki kap egy érmét is, amely egész tanévben emlékezteti őket arra, hogy nincsenek egyedül az úton. Az apró jelképpen a Boldogasszony Iskolanővérek közösségének alapítója, Boldog Terézia anyja látható. Ő az egész életét a nevelésre áldozta és hitt a nevelés formáló erejében – tudtuk meg Nyúl Patrícia M. Fidelis nővértől, a rend egyik tagjától.

Az ünnepi alkalmon a hívek visszapillanthattak az egyházközség pezsgő nyári életére; képes összefoglalókat láthattak a gyermek- és munkásmisziós táborokról, a taizéi zárandoklatról és a SZIGNUM pedagógusainak délvidéki konferenciájáról. Az új plébániai év kezdetét agapé zárta a templom előtti téren.

Szabó Anita

ÚJ TEMPLOMKAPU

A Szent István Király Plébániatemplom régi bejáratú kapuját az állapotfelmérés után mintegy 100-120 évesnek becsültük. A kapu állapotát a korából, elhasznált állapotából adódó kopások, sérülések, valamint a nyugati, dél-nyugati fekvésből származó erős napsugárzás és hőmérséklet ingadozás befolyásolta. A külső és belső oldal közötti páratartalom különbségének és a csapadékvíz hatásának köszönhetően a kapu szerkezet jelentősen károsodott, az évtizedek során rothadások jelentek meg rajta. Az ajtó vízszintes alkatrészei voltak leginkább kitéve az időjárásnak. A túl széles fa betétek méretéből adódó szerkezeti mozgások károsan befolyásolták az ajtó szerkezetét ill. a fabetéteket. A kapu felületén lévő festékréteg megrepedezett, a csapadékvíz a festékréteg és a faszervezet közé folyt, ami további károsodást okozott, mert a bejutó víz nehezen tudott eltávozni. A száradásból és dagadásból eredő mozgásokat az évek során minden bizonnyal szakszerűtlenül javították.

Az új kapu készítése során megtartottuk a formát és az eredeti vasalatokat. A kapu anyaga osztályon felüli, zalai, műszárított tölgyfa. A kapu keretszerkezete rétegragasztott kivitelben készült, melynek közbenső része hossz- és szélességtoldással, fedő rétege pedig két oldalon 10-10 mm-es svartni ráragasztásával készült el. A kapu keretszerkezetét vésett, átmenőcsapos, ollós csapozással, D4-es ragasztóanyag felhasználásával alakítottuk ki. A fabetétek a keretszerkezetbe falcos kialakítással kerültek elhelyezésre, a kapu belső oldalán betétfogó léccel lettek rögzítve, hogy az esetleges fabetét meghibásodás ill. csere a keret roncsolása nélkül elvégezhető legyen. A fabetéteket a természetes szélességi anyagmozgás miatt 20 mm vastagságról 30 mm-re növeltük. A fabetéteket összeválogatott ill. összeforgatott szálirányú, 50-60 mm deszkaszélességű anyagokból, tom-paillesztéssel, D4-es vízállóságú ragasztóval táblásítottuk. A fabetéteket beépítés előtt külön felületkezeltük. Az új ajtót Adler gyártmányú, vizes alapú, több rétegben felhordott, vastag lazúrral festettük le, mely gombásodás ill. rovarok elleni védelmet is nyújt. A felületkezelő anyag előnye, hogy páraáteresztő. A meglévő vasalatokat megfelelő tisztítás ill. javítás után feketére felületkezeltük és visszaépítettük. A kapu vastagságát 45 mm helyett 55 mm-re növeltük. A munkát Kakuja János lakatos mesterrel és Nagy György festővel végeztük. Köszönjük a megtisztelő felkérést.

Szűcs Gábor asztalos mester

OLTALMAD ALÁ SIETÜNK

Október 1-én, valamikor a 900-as években, Mária az ellenség kezeitől oltalmazta meg Konstantinápolyban a hozzá fohászkozó keresztényeket. Ekkor a császárvárost szaracénként fenyegette az ellenség.

A mai embernek is vannak ellenségei, olyanok is, amelyeket nem mindig veszünk észre. Világunkban talán egyre több az ellenségeskedés. Megjelenik a családban, a rokonságban, szomszédok között, népcsoportok vagy nemzetiségi, illetve országok és szövetségi tömörülések között. S amikor az ellenség meghatározásáról van szó, általában meg is nevezzük; Ellenségem ez a másik ember, vagy az embereknek ez a csoportja.

Minden ellenséges helyzetben eszembe kell jutnia, hogy az Istenszülő oltalmaz ellenségeimtől, általa tudjuk legyőzni azt. A kérdés minden ellenségeskedésben az, hogy ki az ellenség? Az ellenség, aki ügyesen bújik emberek vagy csoportok mögé, nem más, mint a Megosztó, azaz a Sátán, aki örömét leli a gyűlölködésben.

Gyűlöld az ellenséget, s vedd észre, hogy nem a másik ember az. Az Istenszülő segítségére van, s ha az ő oltalmát kéred, akkor fel is ismered, s Vele együtt sikeresen le is győzöd azt.

NEM CSAK KENYÉRREL ÉL AZ EMBER

Ha az Isten panaszkönyvet adna a kezünkbe, azt gondolom, hogy gyorsan tele tudnánk írni! Szinte

hivatásszerűen elégedetlenek vagyunk! Naponta és folyamatosan! A zaklatott és mesterségesen felgyorsított élet miatt sok mindenben bizonytalanok lettünk, ezért sokszor nem találjuk helyünket a családban, a munkahelyen és talán a világban sem. Szertefoszló álmaink elégedetlenséget szülnek, a sok csalódás pedig reménytelenné tesz.

Mindig gondterheltek vagyunk, pedig ma is vannak örömeink. Talán nem kellene behajszolni magunkat a boldogtalanságba. Dicsekszünk szenvedéseinkkel, sikertelenségeinkkel. Amikor mindezzel nyakon öntjük gyermekeinket, előbb-utóbb sikerül minden keserűségünket átültetni beléjük. Ha ilyenek lát és tapasztal meg bennünket a következő nemzedék, nem valószínű, hogy boldog jövőt tudnak maguknak álmodni!

Remény nélkül nem lehet felkészülni az életre! Bennünket, felnőtteket terhel a felelősség azért, mert elfeledkeztünk a régi igazságról: „nem csak kenyérrel él az ember”!

A keresztényeket az optimizmus kell, hogy jellemezze! Mi hiszünk, hogy az Isten által teremtett világ jó, az ember az, aki tönk-

re teszi környezetét és önmagát is. Éppen ezért a megoldás nem a menekülés, hanem önmagunk megismerése! A beteg embert is csak úgy lehet meggyógyítani, ha ismerjük az egészséges embert is!

Mi Jézusban véljük felismerni emberségünk igazi arcát! Ő volt az, aki megmutatta korlátlan lehetőségeinket a szeretetben! Eddig is mérhetetlen tömegeknek adott erőt és bátorítást, hogy az ismeretlen jövőt felvállalhassák! Mégis korosztályok nőttek fel abban a tudatban, hogy az ember egymagában is képes saját sorsát irányítani. Hogy mekkora tévedés áldozatai lettek, ezt most a saját bőrükön tapasztalják!

Segíteni szeretnénk! Lassan újra alkalmassá érik az idő arra, hogy az egyház kipróbált, igazi értékeket közvetítsen! Szeretnénk mindenkire eljuttatni a krisztusi örömhírt! A gyerekek ugyanis nem csak testben, hanem lélekben is növekednie kell, mert csak akkor válhat nyílt szívű, kiegyensúlyozott felnőtté! Az oktatási intézményekben végzett hitoktatás ebben a növekedésben szeretne segíteni!

„Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről van” – s ha ezt a csomagot nem utasítod vissza, mi segítünk kibontani!

Damjanovics József – sátorlajújhelyi parókus

kői Mária képet Mátyás király korából valónak tartotta, de nem a római kegykép másolatának, mivel azt 1570-ig tilos volt másolni; feltételezte, hogy a római és a makói kép egy ősbib Mária ábrázolásból eredeztethető. Ennek szellemében Mária-kultuszt teremtett Makón, az oltárkép kegyképpé magasztosult. Kedves professzorom, Bálint Sándor, aki a népélet kutatásába bevezetett, a magyar katolikus hitélet legkitűnőbb ismerője, egyetemi éveim idején többször említette, mennyire ismeri Csepregi Imre prelátest, de a makói Mária kép eredetéről neki más a véleménye.

A szegedi ferencesek krónikása 1831-ben korábbi feljegyzésre hivatkozva írta: „Azt a képet, mely Mátyás király korában ott tiszteltetett, valamely általános keresztény 1552-ben a közveszélyből kiragadta és hihetetlen Makó városába vitte, ahol a templom egy oldaloltárán, a bemenetel bal felén van elhelyezve, s a mai napig is tiszteltetik. E kép a római Havi Boldogasszony képének igazi másolata.” A ferencesek levéltárában a főoltárképről valóban van egy keltezés nélküli feljegyzés, amelyet Ordinansz Konstantin, a krónikás felhasználhatott.

Az egykori képről tehát csodálatosan szép történeti mondák keletkeztek, de ezeknek alig van közük a valós történeti eseményekhez. Makóra különben sem menekíthették a képet, mert 1552-ben a Maros-parti várost is felégette a török, és akkoriban reformátusok lakták a helységet. Bálint Sándor pedig arra hívja fel a figyelmet: „elképzелhetetlen volna, hogy egy kegyképet csak úgy oda ajándekozzanak egy másik templomnak; ilyesmire régebben is csak hatalmi erőszakkal került sor.”

(Folytatás az utolsó oldalon)

„ISTENNEK SEMMI SEM LEHETETLEN”

Tavaly ősszel, a templom tornyát nézegetve azon tűnődtem, hogy megkeresztelkedem, de csak úgy, ha Paffy atya alámerítés-sel megkeresztel a Marosban. Csak így tudtam elképzelni, hogy Isten gyermekévé váljak. Megkerestem Fidelis nővért, elmondtam neki, mit szeretnék. Míg élek, nem felejttem el az arcát, ahogy kikerekedett szemmel azt mondja: „Nem minden napi kérés”. Megkértem, tolmácsolja Paffy atyának az elképzelésemet. Megegyeztünk, hogy előkészítő beszélgetésekre járok, hogy kellően fel tudjak készülni erre a jeles alkalomra. Menet közben csatlakozott hozzám a bátyám, majd még három csodás ember, Évi, Andi és Niki, kik mára nagyon kedvessé váltak a szívemnek! Hónapokon át, hetente, kéthetente találkoztunk, s próbáltuk magunkba építeni mindazt, amit türelmes tanítóink, Fidelis nővér és Zoltán atya átadtak nekünk. A beszélgetések utáni esti misék meleg, családi hangulata igazi lecsendesülést nyújtottak számunkra. Jó érzéssel töltött el, hogy egyre többet értünk mindabból, amit látunk, hallunk a miséken.

Szép lassan kitavaszkodott. Még mindig nem kaptam konkrét választ Paffy atyától, hogy vállalja-e így a megkeresztelésemet, ezért misék után mindig emlékeztettem rá. Pl. így: „Én látom magam előtt, hogy meg leszek keresztelve, ott a kis kápolnában, a Marosban!” Ilyenkor jókat mosolygott, s csak ennyit mondott: „Még visszatérünk rá.” Mindig az volt az érzésem, azt gondolja, viccelek. Végül, mivel nem adtam fel, elindult a szervezés. Zoltán atya először is püspöki engedélyt kért, majd megtekintettük a helyszínt. A camping területén lévő, a Tóth család tulajdonában lévő kis kápolna előtti tér csodás helyszínnek bizonyult, az öreg fák tövében, a Maros lábánál. Velem próbáltuk el a szertartást, s mindezt úgy, hogy víziszonyom van, és nem tudok úszni!!! Ott döböntem rá, hogy nekem ez sokkal nagyobb kihívás lesz, mint

gondoltam. De tudtam sikerülni fog, mert annyira akartam mindazt, amit kitűztem magam elé.

Végül eljött „A” nap! Már kora délután kimentünk a kápolnához a testvéremmel, aki szintén vállalta ezt az útját a keresztség felvételének, és férjemmel, aki nagyszerű társam az életemben, és aki mindvégig, mindenben támogatott és segített engem, amiért kimondhatatlanul hálás vagyok. Családtagok, barátok és mindenki aki fontos volt számunkra, ugyancsak osztozott örömeinkben. A szertartás keretén belül lesétáltunk a Maroshoz. Paffy atya megszentelte a folyót, majd egyesével lementünk a vízbe. Nincsenek rá szavak, amit ott éreztem. Maga volt a CSODA, ami ott, akkor, életem örök részévé vált! Visszasétáltunk, és folytatódott a mise. Már lenyugvóban volt a Nap. A fehér ruha, amit magunkra öltöttünk, a gyertya fénye, és a tudat, hogy mindez velem, velünk történik, felejthetetlen emlék.

Elsőáldoztunk, majd bérmálkoztunk. Ott már tudtam, érdemes küzdeni az álmaimért. Érdemes kitarítani egy cél mellett. De nagyon fontos az ÚT, amin idáig eljutottam. Az ÚT, amelyen az az ember lettem, aki most vagyok. Hatalmas erőt kaptam, kitarítást, de legfőképpen szeretetet! Isten végtelen, hatalmas és bölcs szeretetét, mely körül ölel minden nap, és emberek szeretetét, melyek meghatározóak az életemben. Köszönettel tartozom Paffy atyának és Fidelis nővérnek, akiknek önzetlen szeretetében hónapokon keresztül nyugalmat találtunk.

Ti, akik még előtte álltok életetek nagy döntésének, hogy megkeresztelkedjétek-e vagy sem (akár a Marosban), ne habozzatok! Amit kaptok: egy új élet! Amit veszíthettek? „A” lehetőség. Tegyetek egy lépést Isten felé, és Ő is lép felétek! „A csoda azé, aki hisz benne”.

Kenezné Kovács Mónika

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

HÁROMSZÁZ LEVELET ÍRTAK MAKÓRÓL KIS SZENT TERÉZNEK

Imádsággal, előadással, tanúságtételekkel és szentmisével emlékeztek meg Lisieux-i Szent Terézről a hétvégén a Makó-újvárosi Szent László Király Plébánián. A Rózsaeső Imanapon levelet is írtak a jelenlévők a szeretet tudományának doktora-ként is nevezett karmelita szerzetesnek.

Közös imádsággal kérték Lisieux-i (Kis) Szent Teréz közbenjárását a hétvégén a Makó-újvárosi templomban összegyűlt hívek. A fiatalon elhunyt karmelita szerzetes, egyházdoktor a virágárusok védelmezője. A rózsákat az ő jelképeinek tartják, innen ered az imnap elnevezése is, amelyet hagyományosan, Teréz október 1-jei ünnepnapja körül rendeznek.

A nemzetközi kezdeményezést Makón 2006-tól, az akkori plébános, *Varga Attila* valósította meg. – Érdekesség, hogy bár kü-

lön tisztelete ugyan nincs Kis Szent Teréznek a városban, ennek ellenére a település templomaiban három szobor is található róla. Másik különleges dolog vele kapcsolatban, hogy úgy főpatrórnája a misszióknak, hogy ő maga sosem volt

abban – tudtuk meg *Pálfai Zoltán* atyától.

A kis utak, kis dolgok szentjének is tartott Teréznek nagyon sokan kérik közbenjárását különféle ügyekben. A Rózsaeső Imanap egyik szép mozzanata, hogy bárki írhat levelet a szentnek, amiben a kérését Istenre bízta. Az üzenet írója ezt borítékba helyezi, magát jelöli meg címzettként, és a plébánia a következő esztendő augusztusában ezt elküldi számára. Így mindenki megkapja az egy évvel korábban írottakat, amelyből kiderül, mi talált meghallgatásra. Mint megtudtuk, idén közel háromszáz ilyen levelet adtak postára.

A megoldott nehéz helyzetek a mostani ünnepen nem csak tanúságtételek formájában hangzottak el, de egy előadás keretében is. Teréz nővéreinek, Léonie Martinnak az életét *Péceli Ben-ce Imre* atya ismertette.

Szülei az első, együtt szentté avatott házaspár és minden testvére szerzetes lett. Sok megpróbáltatás érte, és ő maga is egy problémás gyermek volt. Kereste az útját, de végül a vizitációs rendbe lépett. Néhány esztendeje indult el a boldoggá avatása és azok védőszentje is lesz, akik nehezen kezelhető vagy beteg gyermekeket nevelnek- tudtuk meg a karmelita rend tartományi tanácsosától, aki a záró szentmisét is bemutatta.

Szabó Anita

AZ ORSZÁGOS KATOLIKUS KARITÁSZ PROGRAMJAI MAKÓN

Az „ÖNGONDOSKODÓ HÁZTARTÁSOK – SZÉP OTTHON PROGRAM” a Katolikus Kari-

tász felzárkóztató célú segélyprogramja. A program célja: a rászoruló családok élet- és lakhatási körülményeinek javítása a család aktív, tevéleges közreműködésével. A programban 5 Karitászt vesz részt: Eger, Szeged, Székesfehérvár, Szombathely, Pécs. Minden Egyházmegyének 20 család bevonására van lehetősége. Javasolt 1 vagy 2 településen kiválasztani a 20 családot. A program időtartama max. 6 hónap. A program 2017. június 1-től 2017. október 31-ig tart. A határidőig minden vállalt fázisnak meg kell valósulnia. Költségek csak ebben az időszakban számolhatóak el, a természetbeni támogatások kizárólag ebben az időszakban adhatóak.

Makón 15 rászoruló nagycsalád – többségében Honvéd városrészi -élet- és lakhatási körülményeit javítjuk a SZÉP OTTHON PROGRAM keretében a család aktív, tevéleges közreműködésével. Környezetanalízis, egyeztetések, tanácsok, ellenőrzések során a program vége felé közeledve örömmel látjuk, hogy szépül a házak bejárata, kertje, lakótere, formálódik a család szemlélete. Önkénteseink munkáját segítette Ankesné Iczka, a Zrínyi utcai Óvoda-vezetője és Rudischné Mónika, a Tulipán utcai Óvoda vezetője.

FABRIKETTRE nyertünk támogatást az Országos Karitásztól 50.000,-Ft összegben, melyet további 20.000,- Ft-tal Plébániánk is támogat.

A **SZEGED-CSANÁDI EGYHÁZMEGYEI KARITÁSZ**

LELKI NAPOT szervez az Egyház Megyei karitás **önkénteseinek** október 28-án Makón, az Újvárosi Plébánián Zoltán atya vezetésével.

A KARÁCSONYI ÉLELMISZERGYŰJTŐ AKCIÓ A TESCO ÁRUHÁZBAN lesz november 28-29-30-án, ahol várjuk, Kedves Testvérek, nagylelkű adományaitokat is.

A TESCO mindennap szolgáltatója az előző napi pékárut és zöldség-gyümölcsöt, melyek hétfőnként részben a Hajléktalan szállón, keddi napokon a Katolikus Iskolában (Návay Lajos téri), pénteki napokon a Zrínyi utcai Óvodában, szombat és vasárnapokon Honvéd városrészben, míg hétfő- szerda- pénteki napokon a Szent Erzsébet Házban kerülnek kiosztásra néhez sorban élőknek.

A folyamatos **pénzbeli adományokat** köszönjük Egyházközségünk Híveinek, melyet Zoltán Atya támogatásával a templomunk hirdető táblájánál kihelyezett perselybe gyűjtünk, a bevétel átlag havi 10 ezer Ft. Közéleg a kulturális támogatások ideje, minden forintnak örülünk.

A fogadó-óránk: a hónapok első és harmadik péntekén 16.30-17.45 órakor a Plébániánkon.

Kovács Bálintné

Magyar Máltai Szeretetszolgálat

MÁLTAI ŐSZ

A változatos nyarat a Szt. István téri városrész nappal és a nagyszentmiklósi III. Kakasfesztivállal zártuk.

Szeptember elején rendszeresen részt veszünk a Bogárczó-i és az aznap tartott Temes-megyei Mária-földe-i búcsún.

Szeptember 23-án reggel két kisbusszal nekiindultunk a temesvári útnak, hogy együtt lehessünk és erősítsük a kinti magyarokat a

II. Temesvári Magyar Napokon. Másnap Csanádra mentünk ki, ahol Roos Márton temesvári és Böcskei László nagyváradi püspökök által koncelebrált búcsúi szentmisén vettünk részt. Méltón megemlékezve Szt. Gellértről.

Október első napján, pedig a Máltai testvéreink meghívására egy nagyon színvonalas jótékonyági hangversenyen vettünk részt a temesvári Milleniumi templomban.

Mindeközben szerveztük az életünket a Máltai Házban, felkértük a rászorulóknak fogadására. Felvettük újra a kapcsolatainkat a „nyári szünet”-et követően a pártfogoltjainkkal és partnerekkel. Megterveztük az év hátra lévő részében zajló programjainkat, melyekre ezúton is szeretettel hívunk és várunk mindenkit, melyeket alább olvashatnak.

Októberben meghívást kaptunk határon túlra a nagyszentmiklósi Máltaiak és az Egyházközség által szervezett programokra. Október 14-én a Szüreti Bálba és 15-én a Szt. Teréz napi búcsúra. Ezekhez szabadon lehet csatlakozni hozzánk.

Októberben elkezdjük hagyományos Máltai Esték előadásokat, melynek idén is otthont ad a József Attila Könyvtár.

Október 27. 17 óra: Zarándokút Tihanytól Pannonhalmáig – a magyar El Camino. A zarándokúton járók: Kiss Péter, Tamás Gyula, Lenhardt Béla és Suhajda László.

November 17. 17 óra: Határtalanul - szórvány és diaszpóra

magyarság. Czibolya Kálmán (CziKaNada) filmvetítéses élménybeszámolója a kanadai magyarságról.

November 26-án rendezzük meg 16 óra Koronában a harmadik Máltai Teadélutánt, a közös együttlét és a jótékonyág jegyében, Advent közeledtével.

Adni öröm! December 16-20. között, tartós élelmiszer gyűjtünk immár közel 20 éve a makói SPAR áruházban, rászorulóink részére az országos akció keretében.

Adományokat fogadunk a Liget utcai Máltai Házban továbbra is. H-p: 8-15:30 között.

MMSz Makói Csoportja
6900 Makó, Liget u. 3.
www.maltai.hu Tel.: 62/670-757

A Rózsafüzér Társulat adományából **takarítógépet vásároltunk** a templom számára. Köszönjük a felajánlásokat!

Július 26-án, szerdán 18 órakor tartottuk a temetőkápolna **Szent Anna búcsúját**.

Augusztus 12-én, szombaton délután 14:45 órakor **kerékpáros menet** indult a református ótemplom elől a református temetőbe, majd vissza a templomba. Ez az alkalom volt a Templomtúra két keréken legutóbbi programja.

Augusztus 20-án, **templomunk búcsúünnepén** 10 órakor kezdődött a szentmise, melyet Laczkó Ferenc ny. plébános mutatott be, aki tavaly ünnepelte aranymiséjét.

Augusztus 25-én, pénteken 17 órakor volt Bogázzón a **Szent Lajos napi mise**.

Augusztus 26-án, szombaton délelőtt 9 órától került sor a **Szent István Téri Városrész napra**. A színes programok keretében 15 órától lehetőséget biztosítottunk a templom – és a templomtorony látogatására. A napot a Vox koncert zárta.

Augusztus 27-én, vasárnap 10:15-kor került sor a **10. csókási találkozóra** a volt tananyi iskola emlékhelyénél.

Aug. 28-án, hétfőn az esti szentmise után **taizéi imaórát és nyári élménybeszámolót** tartottunk a templomban.

Szept. 3-án vasárnap a 9 órai szentmise keretében tartottuk az **egyházi iskola tanévnnyitó Veni Sancte szentmiséjét**.

Szeptember 4-én, hétfőn elkezdődtek az **útfelújítási munkálatok a Kálvária utcai temetőben**. Kérjük a sírok között figyelmesen közlekedjenek! A temető útfelújítása során elkészült a ravatalozó előtti szakasz. A munkálatok tovább folytatódnak az Ady Endre utcai bejárat felé. Plébániánk facebook oldalán folyamatosan figyelemmel kísérhetik az aktuális változásokat.

Az új tanév kezdetétől a hétköznapi szentmisék rendje megváltozik: **keddenként csak a kórház kápolnában és a Csanád vezér téri kápolnában** tartunk szentmisét (15 és 18 órakor), **szerdánként pedig csak a Csanád vezér téri kápolnában**. Az iskolai szentmisék csütörtök reggelenként 8 órától lesznek.

Szeptember 3-án, vasárnap volt a **bogázzói templom felszentelésének 110. évfordulója**, az ünnepi szentmise 11 órakor kezdődött. Szentbeszédet mondott Kovács Zoltán papnövendék. Ezen ünnepi alkalomra sokat szépült a templom, köszönjük a segítők munkáját.

Két hét múlva vasárnap, a 9 órai szentmise keretében került sor az **iskolatáskák megáldására**. Ezen a vasárnapon szentelte meg Zoltán atya templomunk új bejáratí ajtáját.

Szeptemberben nagy örömünkre **kilenc gyermek részesült a keresztség szentségében**.

A **Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén**, szeptember 14-én 18 órakor ünnepi szentmise volt a Kálvária kápolnában. A szentmisét bemutatta és szentbeszédet mondott Kasuba Róbert, pitvarosi plébános.

Szeptember 15-én, pénteken 17 órakor az **Egyházak éve** makói rendezvénysorozat keretében Dr. Laurinyecz Mihály teológiai tanár tartott előadást a Korona Szálló földszinti termében. Címe: Amit a katolikuság kapott a reformációtól.

E hónap 29-én, pénteken 17:30-kor a **görög katolikus templomban gyűltünk össze szent liturgiára és közös Mária imádságra** a közelgő rózsafüzér-hónap alkalmából.

Szeptember 30-án, szombaton délelőtt volt az **egyházi iskola családi napja**, melybe templomunk és plébániánk is bekapcsolódott.

Október 1-én, vasárnap 8 órakor **közös szentségimáddal és rózsafüzérrel** kezdtük az október havi Mária köszöntést.

Október 1-től az **esti szentmisék** 18 órakor kezdődnek. Ez a hónap a rózsafüzér hónapja. Minden nap a szentmisék előtt fél órával **imádkozzuk a rózsafüzért** a kihelyezett Havas Boldogasszony kép előtt.

Tovább **folytatjuk a mi Bibliánk másolását és illusztrálását**. Aki szeretnének részt vállalnia, azok Fidelis nővérnél jelentkezzenek.

Minden hónap első péntekjén a szokott módon **látogatjuk a betegeket**.

Október 6-án este 6 órakor a **Szent Efrém Férfikar** adott koncertet a görögkatolikus templomban.

Október 8-án vasárnap 10 órakor kezdődik a **görögkatolikus templom búcsú szentmiséje**. A szertartást Kocsis Fülöp érsek-metropolita vezeti.

BOGÁZZÓI BÚCSÚ

A RAVATALOZÓ ELŐTTI ÚJ TÉRBURKOLAT

ISKOLATÁSKÁK MEGÁLDÁSA

AZ EGYHÁZAK ÉVE

A szeged-alsóvárosi templomnak sohasem volt Havi Boldogasszony képe, ugyanis pápai kiközösítés terhe alatt 1572-ig tilos volt a római kegykép másolása. A másolási tilalmat Csepregi Imre is tudta, ezért azt a hipotézist állította fel, hogy egy korábbi szentkép lehetett mind a római és mind a makói festmény előképe, nevezetesen Cimabue Firenzében őrzött Madonnája.

Brutyó Mária restaurátor művész festékelemzést végeztetett, valamint röntgen-, infra, ultraibolya és lumineszcens felvételeket is készíttetett. Ezek alapján a makói kép keletkezése 1700 körül évekbe tehető. A török hódítás után Dolni István csanádi püspök 1700-tól 1712-ig a szegedi ferencesekre bízta a makói hívek lelki gondozását; feltételezhető, hogy a Havi Boldogasszony-kép ebben az időben került Makóra. Nem közvetlenül a római kegykép másolata.

A makói Havi Boldogasszony-kép nem tekinthető kegyképnek, ugyanis csodatevő hagyomány nem fűződik hozzá, de a város művelődéstörténetének legkorábbi és legértékesebb festménye.

Dr. Tóth Ferenc (*Életünk – Makói Katolikus Tudósítói – 1994. 1. szám alapján*)

A vasárnapi mise végén így szól a pap a gyülekezethez:

- Van egy jó és egy rossz hírem! A jó hír az, hogy van elég pénzünk a templom tornyának a megjavításához.

A rossz hír az, gyermekeim, hogy mind a ti zsebetekben van.

***

Egyik papot elhívták a szomszédos faluba temetésre. A falu neve SÁTA. A templom kapujára egy cédulát tett ki a híveknek, ha netán keresnek. A cédulán ez állt: SÁTÁN VAGYOK!

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fotó: Majoros Márton, Mészáros Ildikó
A szerkesztőség címe:
 Szent István Király Plébánia
 6900 Makó,
 Szt. István tér 22/a
 www.makobelvaros.hu
 plebania.makobelvaros@gmail.com
 Tel.: 06-20/464-2637

PROGRAMAJÁNLÓ

Október

- 9. Signum szabadegyetem előadás az ökumenizmusról - plébános
- 14. Kirándulás Püspökszentlászlóra – ifjúság, bérmeáldozók
- 22. Missziós vasárnap – délután közös filmnézés a manilai misszióról
- 28. Caritas csoportok egyházmegyei találkozója - Újváros

November

- 1. Mise és taizéi imaóra – temetőkápolna
- 2. Mise – temetőkápolna
- 25. Vox koncert – templom
- 26. Cantemus Kórus - MüPa

December

- 2. Adventi koszorúkészítés a plébánián és iskolai mise
- Advent folyamán: A mi Bibliánk – Pál apostol levelei 2.
- 9. Adventi kórushangverseny
- 10. Mikulás
- 16. Iskolai és plébániai lelki nap